

Не пиши, не жди і не зови мене,
Не займай минулого дарма.
Жовте листя, на вітрах розвіяне,
Поховала у снігах зима.

Поховав і я чуття розтрачені
У найглибших тайниках душі.
Не зови, не жди мене, пробач мені,
У золі вогню не воруши.

Що було, тепер не має значення,
Не вернути пору молодю.
І не призначай мені побачення,
Бо про все забуду і — прийду.
